

JAUME ALBERTÍ FERRER (1889-1979)

**JOAN PARETS I SERRA
ANTONI AULÍ GINARD
BARTOMEU GARAU MORANTA
TERESA MIQUEL SELLÉS**

Plasmar tota la vida de Jaume Albertí en una breu comunicació és una tasca molt complicada, sobretot si tenim en compte la gran quantitat de fets i coneixements musicals del mestre al llarg de la seva vida. Per aquest motiu, aquest treball vol ser un recull de pinzellades sobre la vida d'aquest insigne ciutadà inquer.

Jaume Albertí Ferrer va néixer el 13 d'abril de 1889 a Inca. Els seus mestres de música foren: Onofre Martorell, director d'una de les bandes que hi havia en aquell temps a la ciutat ("sa Música de Mestre Nofre"); Josep Picó Forteza i Josep Bonnín "en Pepet des clarinet", que l'instruïren com a clarinetista; Nadal Torrandell, professor de solfeig i de teoria de la música; Josep Balaguer (harmonia i instrumentació); i el conegut compositor Pere Miquel Marquès i Garcia, amb el qual va perfeccionar la seva formació.

L'any 1904 va ingressar com a educand a la Música Militar del Regiment d'Infanteria Palma 61. Un any després ascendia a músic de tercera i més endavant, l'any 1910, va ascendir a músic de primera mitjançant un concurs oposició.

Durant els anys 1916-1919 fou el director de la Banda Mallorquina de Palma. Amb aquesta formació musical va participar, l'any 1919, en el segon Concurs de Bandes de Música, celebrat a sa Pobla, en la modalitat de primera secció i interpretant la peça obligada *Gran marxa* del poema "La Viola" del mestre Pere Miquel Marquès.

L'any 1920, gràcies a la creació de la Banda de Música del Regiment d'Infanteria Inca 62, va sol·licitar-hi el trasllat i li fou concedit. D'aquesta manera passava a fer feina a la seva ciutat, on va romandre fins l'any 1932, en què es va retirar i va passar a la reserva com a militar.

El mateix any de 1920 va fundar juntament amb el poeta i periodista Miquel Duran l'Orfeó l'Harpa d'Inca, de la qual en fou el director fins l'any 1946. Actualment és un dels pocs orfeons mallorquins i està dirigit per Maria Magdalena Aguiló.

L'any 1925 fou nomenat director de la Banda Municipal de Pollença, tal vegada una de les bandes de música més antigues de Mallorca, i tres anys després va fundar l'Orfeó de Sineu i el va dirigir durant dos anys.

Al voltant de 1940 passà a dirigir la Banda Municipal d'Inca, que compaginava amb la direcció de la Banda de Pollença, fins a l'any 1958, que es va retirar i va rebre un merescut homenatge. També va dirigir la Banda de Santa Margalida.

Encara que ell sempre deia que no era un compositor (vegeu annex 1), durant la seva vida va instrumentar, orquestrar i transcriure multitud d'obres d'autors tant nacionals com estrangers, principalment de Miquel Marqués i Antoni Torrandell. Tot i això podem destacar com a composicions seves:

- *Himno de la Solidaridad Católica* (amb lletra de Costa i Llobera)
- *Himno de Miliciano* (dedicat a Pollença)
- *Missa dels diumenges d'advent i de corema*
- *Goig amb lloança de Santa Maria Assumpta Gloriosa*

La peça *Visca Pollença*, que s'ha convertit en l'himne de Pollença, forma part d'un dels números de la comèdia musical de costums pollencins i dividida en tres actes *Amor de pagesia*, de Pere Melià Bauçà, que prest es denominà n' "Aineta" (1942). L'obra fou harmonitzada per Bartomeu Oliver i instrumentada pel propi Jaume Albertí. També va participar juntament amb Joan Santandreu a la composició de l'obra musical en tres actes *Somnis de pescador*.

Albertí també és coautor musical de les obres *Vos que reinau damunt l'altura* (1948), poema dramàtic en tres actes, *Lo bon Marineret i Somnis de Pescador* (1958), sarsuela en tres actes, de costums pollencins, amb lletres de Miquel Bota Totxo.

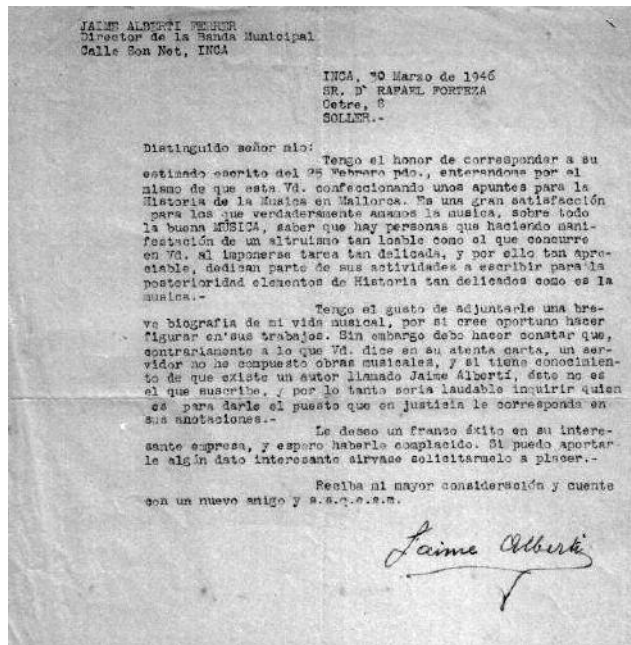
També va tenir nombrosos alumnes des de graus elementals fins a assignatures de graus professionals. Era considerat com un gran educador fins al punt que, a un article del *Diario de Mallorca* de 1975, Bernat Cifre deia:

“...Eren els anys daurats de les Bandes de Música. Llavores “La Banda” era l'ànima del poble: la gent vivia les cerimònies, processons i concerts a la Plaça. La música d'aquell temps era música “d'acord i harmonia”; i feia les orelles netes. Per a tant d'ordre i concert s'havia d'estudiar molt. I s'estudiava. I s'assajava. I s'envelaven instrument p'envant, cap al vent, tot lluents, ressonants... Vos, Don Jaume ensenyàveu notes sense la menor mentida i l'exigíeu que en passava el dimoni. Després fèieu aprendre l'instrument que s'havia de sonar cada dia –i el dia que no pugueu perquè estigueu malalts al manco l'heu de treure de l'estoig i l'heu de desmuntar i tornar a muntar...”

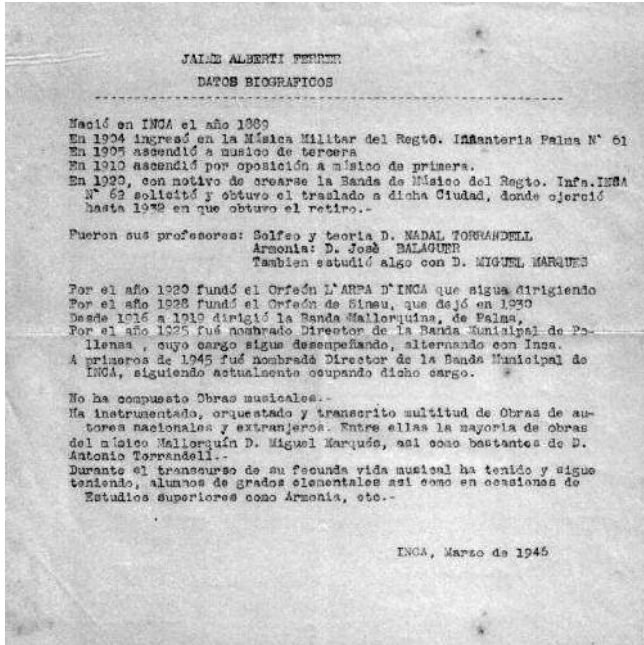
A més a més, podem afegir que ha estat professor de música i cant dels col·legis Beat Ramon Llull, Santo Tomás de Aquino i el Liceu de Santa Teresa de Jesús d'Inca.

Els seus darrers anys, després d'haver deixat del tot la seva tasca musical, es va retirar a la seva residència de Pollença, on va morir als 90 anys, el dia 16 de setembre de 1979.

L'any 1997, l'Escola de la Unió Musical Inquera, amb la unanimitat de tots els membres de la Junta Directiva, va passar a anomenar-se Escola de Música Jaume Albertí en reconeixement de la seva figura dins l'ambient musical de la ciutat i de tot el que el mestre Albertí havia fet per la música en general. A l'acte oficial varen assistir Maria Antònia Munar com a presidenta del Consell de Mallorca, a més d'una ampla representació del consistori inquer encapçalat pel seu batle Pere Rotger. En aquesta inauguració, la seva néta va descobrir la placa oficial de l'Escola amb el nom del seu padrí. La part musical va córrer a càrrec de l'Harpa d'Inca i la Banda Unió Musical Inquera.

Annex 1. Carta de Jaume Albertí a Rafel Forteza.

Annex 2. Dades biogràfiques de Jaume Albertí.

Bibliografia

- BOVER-PARETS. *Baleàrica 2. Música impresa*. Palma: 2002, pp. 18.
- *Centre de Recerca i Documentació Històric - Musical* de Mallorca.
- *Compositors de les Illes Balears*. Pollença: 2002, p. 24.
- *Diccionari del Teatre a les Illes Balears*. Palma-Barcelona: 2003-2006, vol. 1, p. 21.
- *Diccionario de la Música Española-Hispanoamérica*, vol. 1, p. 207.
- *Gran Enciclopèdia de Mallorca*, vol. 1, p. 207.
- MARTÍNEZ OLIVER, Bartomeu. "La música a Inca... Balaguer i Albertí" *Lluc* 846, 2005, 41-45.